

El gerundi copulatiu

La semblança biogràfica d'un candidat a diputat — que mereix tot el nostre respecte — ens informa que en un moment de la seva vida, mentre es trobava reclòs en un camp de concentració del Vallespir, es va escapar traslladant-se a Alacant. Com s'entén, això? Quan, es va escapar? Quan es trasllada a Alacant? Si el tenien reclòs al Vallespir, ¿com és que es traslladava a Alacant? Heus ací una redacció realment inintel·ligible.

Inintel·ligible, és clar, si un havia de tenir només en compte el significat literal de la frase, i no hi fes entrar en joc la intuïció i la coneixença d'uns errors gramaticals amb abundosos precedents. Es el cas que coneixem amb el nom de gerundi copulatiu, és a dir, el gerundi que es fa servir com a mot d'enllaç, absorbint la funció normalment encomanada a la conjunció i, que és la conjunció copulativa. El que se'ns vol dir del senyor candidat, simplement, és que es va escapar del camp de concentració i es va traslladar a Alacant. Es a dir, dues accions successives i no pas simultànies. Però amb la malaurada idea de comprimir tot el conjunt «i es va traslladar» en un gerundi, «traslladant-se», el lector té el dret a deduir-ne que es tracta d'accions simultànies, que es va escapar mentre es traslladava. El gerundi indica — ha d'indicar — simultaneïtat en l'acció del verb — L'espero passejant. Ho feia rient — i cal desistir d'usar-lo com a element d'enllaç, és a dir, quan l'acció que expressa és successiva i no simultània a la del verb de l'oració principal.

Canviant de conversa: el camp de concentració del Vallespir era el d'Argelers. No és pas el primer cop que se'n parla! Dir-ne, doncs, encara, «Argelès-sur-Mer» equival gairebé a no haver-se'n evadit del tot. Si més no, a no haver-se evadit de certes influències, que ja haurien d'haver estat superades.

ALBERT JANE